

CU 12654

ZACHODNIA AGENCJA PRASOWA

DZIENNIKARSKA SPÓŁDZIELNIA PRACY

Poznań, ul. Chełmońskiego 1

Warszawa, ul. Rozbrat 44 a. Tel. 83 027

Nr 92/Mp.

POLSKI PRZEMYSŁ PALIW PŁYNNYCH

1. Organizacja przemysłu

Centralnemu Zarządowi Paliw Płynnych w Krakowie podlegają:

- Kopalnictwo Naftowe,
- Gaz Ziemny,
- Kierownictwo Rafinerii,
- Instytut Naftowy,
- Centrala Produktów Naftowych,
- Centrala Biura Zaopatrzenia,
- Fabryka Urządzeń Wiertniczych w Glinku, oraz
- Zakłady Ceramiczne w Polance.

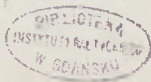
W chwili objęcia przez Centralny Zarząd Paliw Płynnych powyższych zakładów, zarówno urządzenia techniczne kopalniane, jak i rafinerie były w stanie przestarzałym, zużyte i uszkodzone przez działania wojenne. Urządzenia te usprawnia się i modernizuje.

2. Wydajność i produkcja

Z prac inwestycyjnych należy wymienić przebudowę rafinerii w Trzebini, która będzie zakończona w roku 1948, dzięki czemu zdolność przerobcza rafinerii wzrośnie o 240.000 ton ropy rocznie, czyli o 100%.

Poważne inwestycje poczyniono w nowoorganizowanym dziale „Poszukiwań Naftowych”. Dało to możliwość wykonania w roku 1947 około 18.000 m. wierceń poszukiwawczych, w porównaniu do 8.460 m. w 1946 r. i braku wszelkich poszukiwań w r. 1945.

92/Mp.

Poza tym zbudowano rurociąg gazowy Dembowiec-Oświęcim-Kraków o długości 111 km.

Produkcję osiągniętą w r. 1946 i w pierwszych trzech kwartałach 1947 r. ilustruje poniższe zestawienie:

		I—III kwart.	
		1946 r.:	1947 r.:
Ropa (bez Poszuk. Naft.)	w tonach	117.000	95.000
Gazolina	w tonach	3.694	4.139
Gaz ziemny	w 1.000 m ³	150.599	104.752
Przeróbka w rafineriach	t.	117.979	131.000
Wiercenia poszukiwawcze	w m.	8.645	11.432

W dziale wydobycia ropy, stwierdzić należy poważne osiągnięcia, uzyskane dzięki zastosowaniu specjalnych zabiegów, jak: torpedowanie, racjonalne pompowanie itd.

Ponadto, po raz pierwszy w Polsce, rozpoczęto racjonalne odgazowanie ropy, z której przez dziesiątki lat ginęły bardzo cenne węglowodory, wskutek czego uzyskano znaczny wzrost produkcji gazoliny.

W r. 1945 rozpoczęta, a w r. 1946 ukończona została t. zw. stabilizatornia gazoliny w Jedliczu, której zadaniem jest odciągnąć lekkie i łatwopalne węglowodory, sprężyć je jako gaz płynny i dostarczyć na rynek we flaszkiach lub w cysternach wysokociśnieniowych. Podczas, gdy produkcja gazu płynnego w r. 1945 wyniosła 22 t., to w r. 1946 osiągnęła 537 t., zaś w r. 1947 (w przybliżeniu) wzrosła do 750 t.

3. Plany na rok 1948

Na rok 1948 przewidziana jest produkcja 2.000 t. gazu płynnego. Wydobycie gazu ziemnego w r. 1946 wyniosło 150.000.000 m³, zaś w ciągu samego 3-go kwartału 1947 roku wydobyto 105.000.000 m³. Wskutek stałego wzrostu zapotrzebowania, koniecznym okazał się import gazu ziemnego z Z. S. R. R., który przeciętnie wynosi 7 000.000 m³ miesięcznie.

Centralny Zarząd, dążąc do znacznego zwiększenia wydobycia gazu ziemnego, przystąpił do uporządkowania starych szybów w Strachocinie i do wiercenia nowego.

Sieć gazowa wynosi ponad 900 km gazociągów wysokiego ciśnienia, bez uwzględnienia sieci kopalnianej.

Aktualną jest sprawa przedłużenia sieci Roztoki—Sandomierz—Brody do Warszawy przez Radom, na długości 140 km. Ponadto zamierzono sprężyć gaz ziemny do ciśnienia 300 atm. do napędu samochodów ciężarowych i w tym to celu buduje się odpowiednio instalacje, z których trzy pierwsze uruchomi się w r. 1948: w Krakowie, Tarnowie i Białej.

Miesięczna zdolność przerobcza rafinerii przedstawia się następująco:

Jedlicze	3.500 ton (ropy bezparafinowej)
Jasło	4.000 „ (ropy parafinowej)
Glinik	5.500 „ „ „
Czechowice	5.000 „ „ „
Trzebinia Stara	2.000 „ „ „

Razem: 20.000 ton ropy miesięcznie.

Dział „Poszukiwań Naftowych” rozwija się stale i już obecnie daje dobre wyniki.

„Centrala Produktów Naftowych” włożyła duży wysiłek w odbudowę magazynów i stacji benzynowych oraz dystrybucję produktów naftowych. Poza tym Centrala Produktów Naftowych zorganizuje w najbliższym czasie zbiórkę olejów i oddać je będzie do regeneracji w rafineriach.

Podźwignięciem przemysłu paliw płynnych ze stanu dewastacji i uruchomienia produkcji we wszystkich zniszczonych zakładach, dokonano przy niewielkich, w stosunku do osiągnięć, wkładach finansowych. Obecnie na pierwszy plan wysuwa się modernizacja wydobycia; intensywna eksploatacja starych kopalń w celu zwiększenia produkcji ropy, gazoliny i gazu płynnego; modernizacja rafinerii, w szczególności oddziałów do produkcji wysokowartościowych olejów i intensywne poszukiwanie gazów.